

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אבת

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

אשר אין נדרך בני עמינו לתחיל לרדוף אחר צולמוס
 של עריות אם לא נאחז קיצה אשר קדם להם להצטער
 גם אם התבערה חם היה הקיצה אחרי קראו עם בני
 חם אשר נעשה לפניהם שקדונו להם הנשים אשר אין
 מדרכס לקדם הבינו על עסקי ערוה צאו לכך קרנה לבס
 לגטה אל הונלכה והתחילו לתובעם כי בערה גם אם
 היתה רונה גם לפי דבריהם ז"ל ותקראן לעם וגו' ויא
 אומר ערוותם פגעו בהן וכי עכ"ל ולפי יגד הכחוז זכות
 ונוליה על ישראל עם קודש שאמסים היו בדבר הזה
 ושיעור הכחוז ע"ה ויחל העם וגו' ונה קיצה ומה גרס
 לזה הדבר הגדול שיתחילו הם צמות זה הכחוז כוונתן
 ואומר אל חתונה ע"ה כי אמסים היו כי ותקראן לעם
 וגו' שערותם פגעו בהן וני הוא צר הכלב להיות
 אפוערופוס לעריות לגדל השקוקה הנקוצצ נזה צי עשו
 רעה גדולה כדברי הספר היקר הכיל ח"ל כי ידוע בכל
 הבא מדרך עיף ויגע וטורח הדרך והוא רעב ולנח שהוא
 שואף לאכול גם לשחות ונ הבא צידו לא יבקר בין חיסור
 לנותר וכלל בוונתם היו להכשילם בזנות ולהציאם על ידו
 לנעשה פעור על כן לא קדמו אחת בלחם ובמים כדי
 להרעיסם ולהאכילם ונצחי אליהם וכדי להשקוחם כוס
 התרעלי ויין נסיכס וכל זה ככלי דתות וערונויות עכ"ל
 ג' עשו רעה גדולה צוה שגשה קלעים כי אם היו באם
 הדרך צפירקוס לא היה מה שהיה כי אין אדם שיחטף
 פניו צפרהקיא לכפור צאלהי ישראל ולשונס נעשו צפרי
 כל חי וצוה שגשו קלעים הוכן נקיס להשראת העוונתם
 להתיעו צ' עשו רעה גדולה צוה שהנחיתו ונקדם עד
 אחר וי סנה שהיו צונדצר וירעצו וילוחו ונפסס צהם
 חתענף ואלו הקדומו היכף בלחם ונולרים לא היה ונה
 שהיה ועכסיו צבא לבאר צעז"ה הכחוז ע"ד הפשע
 אורו על דבר אשר לא קדמו אהכס בלחם ובמים בדרך
 בלחכס ונולרים וגו' פרט והולך כל ארבעה צמות כזיקן
 ונתחיל בצמות הראשון על דבר אשר לא קדמו כלומר שלא
 קדמו וי שדרכו לקדם חם היה קיצה להתיעו צה גדול
 ואומר בלחם ובמים וגו' כלומר חלו לא היה רק הרעה
 הזאת שקדמו הנשים ולא היה הרעה הנסי בונה שקדמו
 ציין נסיכס רק צאם קדמו בלחם ובמים היו ניולים כוונס
 צספר היקר הכיל ואומר בדרך וגו' כלומר כי אם היה
 צאם הדרך צפרהקיא ולא עשו קלעים לא צא חתו ואומר
 בלחם ונולרים וגו' כלומר חלו היו כל הרעות המכרים
 רק אם היו ונקדיוין היכף בלחם ונולרים לא היה ונה
 שהיה ולפי דברי חורס ודברי חכמים עולין צקנה אחד
 ורועה אחד אונן הוא אלהים שצטמים וצארן
לא מראה את סור אחיך או את סויו וגו' והתעלנות
 נהם הסצ תסיצם לאחיק וגו' ר"ל אמרו והתעלנות
 פעמים סאחה ונתעלם כגון זקן ואיט לפי כבודו עוד אמרו

ז"ל הסצ אפילו נאחז פעמים תסיצם אין לי אלא לבינו
 לגינתו ובי אפטר לפרס עפ"י דבריהם ז"ל אמר רב
 הכיסה צונקל ח"צ זה ופרס"י אוקן ואיט לפי כבודו קחי
 וקאמר דאם התחיל צה להכיסה ח"צ להחזירי לגערי
 ונייתי לה (צבא צתרא פ"ח) וקאמר טעמא דאחקטה
 כיגרי צרייחא ולפי זה דיוקא צצהמה סייך דין זה אצל זה
 בכלים חונס ונדצרי הרונצ"ס ז"ל פרק י"א ונהלכות
 גזילה וטעמא דלא ונחלקיקין ח"ל וכן אם ולא צטונה
 והכיסה נחתייב להטפל צה ולהחזירה אעפ"י שאינו לפי
 כבודו שהרי התחיל צנורה עכ"ל ולפי האי טעמא הוא
 הדין גם בכלים ואפ"ל הכחוז ע"ה והתעלנות ונהם לומר
 הגם שאר אמור לך שפעמים אחת נותר להתעלם כגון
 זקן ואיט לפי כבודו וכל נקוס הסצ אם התחלת להסיצ
 אז תסיצם לאחיק ולריך אחת לגעור וכאמרים ז"ל אם
 הכיסה צונקל ח"צ ונדקטו הכחוז זה הליויי חלל דברים
 הפרטים דהיינו סור או סה שנוע ונינה דדיוקא צצהמה
 ולא בכלים ונעעם האמור בדבריהם ז"ל נקוס דאחקטי
 כיגרי צרייחא ולהרונצ"ס ז"ל וסורן דבריו ז"ל ונסיפא
 דקרא אמר וכן חעשה לשנולתו וזה ידוק באמורו ונולתו
 ודקרו ר"ל דאחי לידו וטעמא לומר כיון דאחי לידו ח"צ
 צה חסו שפוצצו לאו עיקר דרעה היא אלא אסונכחה
 צעלמא הוא ומלא נסכי צגמרא (צבא וניעא כ"ה) על
 פרכת הנקשה כי פריך גם חף השנולה הינה בכלל כל
 אלה ולמה ילאח וכי ע"ס :

תנא

תחת

אשר לא עבדת את ד' אלהיך צטונחה וגו' יס
 צונדרכי רז"ל זה עובט שצח עכ"ל ואפ"ל
 דכרנו זה צקרא ע"ד ספירס רבצ הדריק וכי ח
שמשו נאחטריפאלו ז"ל על אמרם ז"ל עין תחת
 עין סינא חם עין חצירו טחן לו דנוי עיטו וכי ולא
 נטילת אצר נונס ולכאורה יפלא איך רנוח צקרא וביאר
 ז"ל דיל"ד למה כחצ צקרא עין תחת עין לכחוז עין
 צעד עין אלא רנוח לכו תריתו הקדושה שצנשו יחא
 באותיות שהם תחת אותיות עין ותחת אות עי הוא פי
 ותחת אות י"ד הוא פי ותחת אות טן הוא ק' והוא ח"צ כסף
 שצנשו לסלס כסף עכ"ל וז"ל תחת אשר וגו' האותיות שאחר
 אותיות אשה הוא שצח ח"א תחת אשר לא עבדת וגו'
 צטונחה זה עובט שצח וע"ד הפשע ז"ל ע"ד שאמרו וביים
 טונחכס וצוועדוכס וגו' וביים טונחכס זה שצח והובא
 צהרצ"י ז"ל צא"ה ק"י רפ"א וי"א טונחה וצטו צבצ ונרוב
 כל צגינערי צצצח עכ"ל עוד אמרו ז"ל ליהודים הינה
 אורס זו תורה וטונחה חלו שצחות ויניס עובים וטסין ז'
 וילה סכאמר טס חככי וגו' ואקנכות לגזס דכתיב לנענן
 חלמד

חלמד
 ויניס
 נעיריו
 שמה
 חלית
 טעחה
 חלדיך
 כי גם
 אמרו
 זה
 עליו ע
 הוא ש
 ולא ח
 ולא ח
 שומד
 מתאכח
 מוניד
 ונתחר
 ע"ד ש
 לי ל
 חניד
 לו ח
 ולקיי
 חסגס
 ז"ל ח
 ובי ר
 ויהי
 ע"ד
 ונת
 יעלה
 וכי
 ונן ס
 ע"ס
 ילקיין
 לאור
 העצב
 וצצצ
 ועלה
 היונו
 כטונס
 הצבול
 צהכרו
 נשוליו

הלמד ליראה את ה' אלמדי כל הימים אלו שבתות
 וימים טובים וכו' והוצא (ביצמות דף ל"ב ע"א) גם
 בעירובין ובכמה מקומות ע"ש והר"ז האלמדי צירף
 שמה שלא עבדה את ה' היה בשמחה ולא דאגה ולא
 חלית על זה חולי גדול על עבדות עבדית רק אדרבה
 שמחה עליהם עכ"ל וז"ל החם אשר לא עבדה את ה'
 אלמדי וגו' כלומר לא די שלא עבדה את ה' אלמדי
 כי גם זה היה צד שמחה טוה וטוב לצד זה וכן
 אמרו והיה כי תירד ופרקת עולו וגו' ולכאורה נ"ל
 זה העובש כ"כ ופני שלא יעסקו בחורש ויד ועבד
 עליו עשו הרשע חונם אמרו ז"ל כל עקום שנאמר והיה
 הוא שמחה וז"ל והיה כי תירד וגו' פ"י בשעת שחרית
 ולא תעסקו בחורש יהא לך צחית והיה שהוא שמחה
 ולא תאכח על רוע ועסקי לזה העובש גדול כל כך
 שמיד ופרקת עולו וגו' . אלא יש לו להאדם להיות
 נחמח עכ"פ על העבדות שעשה ולקיים ומחמחי כגד
 מויד וזה מוחלן לו כאמור ז"ל העיר עבירה
 ומחמח זה מיד מוחלן לו והכלל הוא ערום צירח
 ע"ד ששאל חסיד אחד לחזירו וזה לעשות שאי אפשר
 לו להחפול כלל ואלד צעודי להחפול מיד ומחמחי כגד
 מויד ונעדידי ואלד מורה השחורה שיש לי תיכף והשיב
 לו חזירו החסיד עלה לזה להיות מויד צעל מויד
 ולקיים תיכף שוית ד' לגדי מויד וגם וצחצחה
 השגה מויד וניד ילך מויד מורה השחורה וע"ד אמר
 ז"ל תפלה כנגד מוידים תקומה וסגן וז"ל הר"ז הלדיק
 וכו' ר' ישראל אברהם ז"ל וי"ש בחוכמה
 והיה אם לא תשועו וגו' כלומר שיהא לכם שמחה צחית
 והיה זה שלא תשועו לנשות ד' וגו' עכ"ל חונם כשומחמח
 מיד מוחלן לו והכלל הוא ערום צירח חך לעבוד וליראה
 את השם הגדול בכל לצדק ובכל נפשך :

ונתנד

ד' לראש וגו' והיית רק לנעלה ולא תהיה
 לנעשה וגו' וצקללה כחצי הגר אשר צקרב
 יעלה ונעלה ונעלה וגו' . יליד הלא נודה טובה ונודה
 וכו' ואפ"ל עפ"י דבריהם ז"ל צודרש קן שם לחושך
 וכן נתן הקצ"ה ליוסף כמה שנים יעשה באפילה וכו'
 ע"ש הכלל היולא שכל הדברים כאשר יעשו לחבליהן
 ולקין אשר קלץ להם הטי' אז יהפוך הדבר מוחשך
 לאור ולהפך הדבר אפ"ל עדי"ו לגבל הסוצצ אשר
 העצמים הולין עליו זהוה להפשיטה וכשרולין להגזית
 וקצבין בגלגל לנעלה והוא מוחלגל ועולה עד שצא
 ונעלה ונעלה וסם יש גבול וקץ אשר אין עוד לנעלה
 סינוני ואז צהכרח לרד לירד לנעשה וכן להיפך
 כשמוקצבין לנעשה מוחלגל וירד עד צא לארץ וסם
 הגבול והקץ אשר אין עוד וקום לנעשה סינוני ואז
 צהכרח לרד לעלות וכן עם ישראל קודם כשהם יורדים
 ועולים לעפר הארץ וסם וקום מעפר דל וצהכרח

יח

לריכים הם לעלות חסו אמרו עמוך לרא העולמם פדות
 ורחם ז"ל הנדרש שמות ועלה מן הארץ ועלית לא
 כאמר אמר ר' אבה צר כהנא וכו' כ"ו שהישראל
 צירדה התחונה הם עולים . ראה מה כח"צ ועלה
 מן הארץ (ופ"י הני"ב רוח הקודש אומרת ועלה מן
 הארץ) אמר דוד כי שמה לעפר נפשו דבקה לארץ
 בעניו אחת השעה קומה עזרחה לו וגו' עכ"ל וכן
 הוא בקדר צלח פ"י כ"ה וקום מעפר דל אלו ישראל
 שהיו ומקובעין צניט וצלצנים צמחים והוליון הקצ"ה
 בקומה זקופה שנאמר ואלך אחבם קומותיו היו וקום
 ונעפר דל . סיקוסים (פ"י נדה) נתן הקצ"ה לעקב
 ואמר לו והיה זרעך כעפר הארץ כשיביעו צדך עד
 עפר הארץ אחת שעה ופרחת יונה וקדוה היו וקום
 ונעפר דל עכ"ל ולפ"י אין ישראל יכולים לקבל חז טובה
 אדרבה צרו הסיורים ח"ו וקום ונעפר דל וכונן הגלגל
 הכ"ל ושנעתי צמם הר' הלדיק וכו' **משיפטי וכו'**
 ז"ל הא דליתא בקיטת השעה צאז שחיות ונחמיל .
 שצח קורי וני שמועיו עזרי קחי ונחוס השינוי צעדי
 חזירי . סכות צענן לך וסכות דברי . סכות והיכלגו
 גזירי . ספקו כף ונעדו חזירי כסילה כל חזירי ר"ח
 ונחלי . ספקוסים הם . שצח קורי . סחי . סכות . סכות .
 ספקו . כסילה שצעה חיצות כי ירומה עשה ספר קיטת
 מן שצעה אלפא ציחא . ח"כה ישבה . ח"כה יע"ב .
 ח"כי הגבר יש צו שלשה אלפא ציחא . ח"כה יועם .
 זכור ד' וזה היה לנו גם הוא יש צו כ"צ פקוסים כמו
 באליף בית הנה החמיל לקינן על חזירה לדיק כו"ש
 הלדיק חזד וגו' וכח"צ שצע יפול לדיק שלא יהא
 כפילתו רק עד צחית שצע ואח"כ יקום כשמועני לסקו
 קלה וגבול וכונן הגלגל הכ"ל ואמרו ז"ל (צרכות
 פ"ח) ופני וזה אין כ"ו צחילה לדוד ופני שרונות
 על כפלה ולא תסיף קום וכו' ואעפ"כ סוכה דוד
 צרום הקודש וכתב מיד סונוך ד' לכל הטופלים עכ"ל
 הרחם לרעה שאות הסונוך רומז לנחמה הנה כשתדקק
 צרות הסונוך על השצעה קיטת מוחלמם צקדר הזה .
 בחיכה ישבה היא קילה כל חזירי (קילה טעריקון
 סונוך ד' לכל הטופלים ככ"ל) . בחיכה יע"ב ספקו
 עליך פנים : בח"כי הגבר סכות חזף וגו' . סכות צענן
 וגו' . סחי ונחוס וגו' . בחיכה יועם סורי עונא . ופסקו
 הטי' של זכור ד' וזה היה לנו שהוא נגד אות הסונוך
 אות ע"ו שצחלוק צית הוא שצח ונשט לצנו וגו' והם
 שצעה כפילות מלנעלה לנעשה כזה . קילה . ספקו
 סכות . סכות . סחי . סורי . שצח . רומז שצע יפול
 לדיק וקם ולזה החמיל הווקין צקימת לחשוב
 מנערה לנעלה . שצח . סורי . סחי . סכות . סכות
 ספקו . כסילה . לרומז על עליה לדיק ציוני ושיח
 צן דוד שנחיד להגלות צושרת ציוני עכ"ל הקודש
 וכה דחשוב הווקין שצח סורי צח פסקא הוא סוד

הימד

סיחד עיד ששים הנה ונכוח וטעמים פילגשים
 ועלמות חין וקספר וכבוד חלקים הקשר דבר והקדמונים
 ז"ל נחמו קיוון בהשגורה סגין העלרים שבע דכחונתא
 והם נחמו נחמו עניי ואמר אלתיכס וגו' ותאמר ליון
 עזבי ד' וגו' ענים קוערה לא מחונס וגו'
 חכבי חכבי הוא ונחונכס וגו' רבי עקרה לא ילדה
 וגו' קוויי חרי כי נח אורך וגו' קום חשים
 ד' חבל נפשו צאלתי וגו' כי לעה הגחילה הנוקחם
 צוהרם ציעו יסלח ד' כניחו הקדושים לצפר כנסת
 ישראל ולומר להם נחמו נחמו עניי וגו' אז ונשיבה
 כנסת ישראל צמר כפסה ותאמר ליון עזבי ד' ואין
 לי נחונה עד שיצוה הקצ"ה צעלמו לנחומי וייד יבדו
 הגבאים דברי העם אל ד' חיד עניה קוערה לא
 נחונה ותיכס רולים לקבל הנחומין רק ונוך צעלמוך
 אז יאמר ד' לכו אל כנסת ישראל ותאמרו להם הטיבו
 זה אשר דברו חכבי חכבי הוא ונחונכס חבי צעלמוי
 וייד ירולו הגבאים צנוחה וצטוב לצב לצפר להם
 זה הצבורה ויאמרו להם צבורה עוצה רבי עקרה וגו'
 קוויי חרי כי נח אורך וכבוד ד' צעלמו עליך ירחה כאשר
 שאלתם נד' כן יעשה וכששונעו כנסת ישראל כן
 שהקצ"ה צעלמו יצא לנחונס וייד יפלו צרכה וגיבלת
 ותאמר ליון עכשו קום חשים ד' חבל נפשו
 צאלתי וגו' עכ"ל כלל היולא כשהישראל חיו צירידה
 התחחונה אז יעלו וטעוהי לפרט חונורו כפלה
 ולא הוסיף הפירוש כשהפול ולא הוסיף עוד ליפול
 דהיינו שלא יהא וקום חיד ליפול שכבר הגיע עד
 קלה החרחון אז קום צחולת ישראל שצברתה הוא
 לקום עכ"ל ולדעתינו כיוון זה הקוד צחר הטיבו
 צדבריהם ז"ל (צרכות פ"ח) צוערצא ונחלי הכי כפלה
 ולא הוסיף לנפול עוד קום צחולת ישראל עכ"ל ח"ה
 צצרכה להיות רק לנעלה ולא חמר נעלה מעלה סיהיה
 לך וקום עוד חיד לעלות ככל פעם עוד יותר ויותר
 חבל צקללה חמר הגר אשר צקרבך יעלה נעלה מעלה
 אז צצברתה הוא לריך לירד וחמה חרד נענה נענה
 וצצברתה לריך חמה לעלות וכאומרם ז"ל ועלה וון
 חארץ הרי דקללת ישראל הוא צצבתן ע"ד הם יעלו
 נעלה נעלה וחמה תהיה רק לנעלה והוה הצרכה
 צעלם ולהציק זה חפ"ל ע"פ מה שכתב הר"ן ז"ל
 כי הלצנה והכובצים העלנויות שלהם קדוריות רק מה
 שנקבלין הארה וצוהרי חונה ולמה חין כיב הארה
 לרקיע הוא ונפני שזוהר הרקיע הוא זסוררות
 דק ורוחניות יותר ויותר ונהלצנה וטובצים
 שהם יותר גשנויות ולזה חי חפטר לקבל
 כיב הארה כנושל חמר חארץ יותר ונקבל
 הארה ונחונס יותר ונענים והוא לפי שהננים הם
 צדקות יותר צרוחיותם וחארץ עכ"ל והנה החוספות
 ז"ל (פסחים פ"ג ע"ט) הוכיחו זה מדבריהם ז"ל

ברוך

וזה שאמרו לעולם ישא זה נצחי לרקס לא ואלא ישא
 זה ונלודי חינוקת ונתיא לערו והנשכילים חיהיו
 כוהר הרקיע אלו נצחי לרקס ונלודי הרצים ככובצים
 אלו ונלודי חינוקת שזע עינה דוהר הרקיע עדיף
 נחוסר הכובצים עכ"ל וזוה חצין דצריט וכשהדקדק
 אז חצין יראה ד' ודעה קדושים חולא כי ישראל ונולד
 רוחניותם צרכה וצוהר נחירוס נספיר לזה כתיב צהם
 רק לנעלה והסגן

ברוך חמה צצוהך וצרוך חמה צלחתך וגו' חונור
 ז"ל (צצא מליעח ק"ז) ונעירא דר"י כסם
 צציתחך לעולם צלח חמח כך תהיה יליחתך וון העולם
 צלח חמח וכו' עכ"ל ויליד דצקללה ג"כ כתיב חרור
 חמה צצוהך וחרור חמה צלחתך וגו' ומה כדרות
 סם וחפ"ל עפ"י דצריהם ז"ל צוודרש קהלה צפיק
 כאשר ילא וצטן חמו ערום יצו ללכה כשצא ונשל לטיעל
 שולא כרם והיה ונקויג וכל פוטחיו והיה סם נקב
 אחד וקבץ להכנס צו ולא היה יכול מה עמיד לם חלת
 יונין עד שהיה כחוס וחשים ועל צחד טקצא וחבל
 ושון ובעא לויפק ולא יכול לנעיבד כלום חר ולא חלה
 יונין חחרין עד דכחיס וחשים וחזר חיד מה דהוה וכפיק
 כד נפיק חו חפיק חפוי וחאסכל ציה חמר כרונא כרונא
 מה עוב חנה ומה טצין חיון פירין דצנוך וכל מה
 דחיה צד יאי ונשצחן צרם מה חייך ונעיד כונה דבר נס
 עליל לגווד כך הוא נפיק כך הוא דין האי עלולא
 עכ"ל וחמרו ז"ל חרם יצו כלל לאו כללו של ציה וכיוול
 וחילן חלה כלל עוף הפורה סהלל צעלמו חיו עונוד חפוי
 דנע חמה צנוקויו חלה כעיה חילך וחילך ופתחוס כפרד
 ונעולס כאומרם ז"ל על כרחך חמה ונח כאילו רוח יס
 חוק עליו והלדס צעה פטירתו וקוכן על יגיעו
 וטורחתו שהיה צחנס אחרי אשר נשאר צצרכים כרונא
 כי האדם צעה הפרדו חיו יכול לחביל כונו ווי שיהיה
 צעניות ונחלטו כל כוחותיו כונו ציוס חוולדו סטולד
 חלש כח ואין לו לא ד צור פה ולא חילך ישאר חטעיות
 הכוחים כן הוא חמר ציוני חולשתו לחפיקת כח עד
 שפתחוס חולך לציה עולמו לזה יש להחי ליהן אל לצו
 צעודו צכח צהיות לחל ידו כאומרם ז"ל חשרי חיש
 כשהוא חיש צכל כוחותיו שאו חורלה חסוצה ונוקצ"ל
 נחוד וכמו שאמרו ז"ל צוהיק ונפני סיהה תקום היינו
 שיעורר עלמו לחסוצה קודם צא ינוי חקקה והשיבה
 ח"ה צאם לא חשונעו אל חלית ח' חרור חמה צצוהך
 וגו' כלוור מה ציתחך לעולם היה צחפיקת כח כן
 צילוחתך וון העולם עחיד חמה צעלמוך לומר ווי על ווס
 ינעתי צהם ונשח"כ ווי שחולך צוולת ד' כל ינוי חררבי
 הוא שוח נחוד ונלפס חנייד ליוס הזה כאומר ונשחח
 ליוס חחרון כי יראה רב חמעליות חנוסיבצ ונע"י וישחוף
 לחלך לפני ד' צצרילת חחיס וחולא שאמרו ז"ל צצוהר
 חהרן

למטה כשעלה להר החר לעות שם שאמר לו שאילו
 בן היה יודע היה נקחה סילך קודם וכו' עכ"ל ואמר
 לל לדיק ונחמה חיימי חלה מן העושה שחיה הכל
 כדי להחצנו צעוה עכ"ל וקראו יום פעירת רשבי
 הילולא דר"ש בן יוחאי כי כל העולמות העליוני עומים
 לקראת כמות לדיק כאונרס ז"ל (כתובה ק"ד) עליוני
 מנקמים את רבי וכו' ארזלים ונלוס אחז צארון
 הקודם כלו ארזלים את המלוקים וכו' עכ"ל וע"ד
 אונרו עם רקוד ועם ספוד וגר ח"ל זיה"ק (תרומה קפ"ו)
 ומה אסתלק מעלמא זבהוא טעמא דללוטא דמנחה
 רשבה בטעמא דעה רלון אסתחה ובהוא טעמא רעוא
 הוה לעילא ולערא לחתא וכו') ושומעתי שס הרב וכו'
 דנרחשווע ז"ל דרש הספד על הרב הלדיק הקדוש
 ונרדיעטוב ז"ל כג"מ דקדק דבכל העמים ככתב בלמיד
 ללדה לעעה לזכיה וכן כולם וכאן כתיב קוד ספוד
 בלא למיד משום דכל שאר עמם אינם צוליאוח
 בזמן א' ושא"כ אלו השמים צומחה לדיקים ח"ו
 הוא ספוד מלמעה זיה העולם ורקוד למעלה בשמים
 צי הילולא עכ"ל הוה שאלמר בלדיקים צרוך אחס
 צוואך וצרוך אחס בלאחך ככ"ל ואמר ז"ל
 צוהר פרסה כשא ד"ה אום כי יפליא וכן הוא
 בפרסה ויקהל ח"ל וכמה צי דינא אעצר צר כט כד
 נפיק מהאי עלמא חד ההוא דינא עילא דקאונה
 כד כפיק רוחא מן גופא ודיכא כד עוצדוי ומלי אולין
 קנ"י ומכרזי עלויה וחד דיכ כד עי"ל לקצרא וחד דיכא
 דקצרי וחד דיכ דהלעת וחד דינא דגיהנס וחד דיכא דרוחא
 דאלא ושאט צעלמא ולא אסתח אחר עד דאסתלמו עוצדוי
 ודאי שצעה עידטין מחלפין עלי עכ"ל ולאו דווקא בסדר
 הזה כי הלא בצליה הקדוש אום קו"ק מציא אותן בסדר
 אחר ח"ל א' הוא דין הקשה צעה פרידה הנפש מהגוף
 צ' משה סוולוכין אוחו לקצרו מכרזין על מעשיו
 ומצייטין אוחו ג' בכיטתו לקצרו שם מעביטין אוחו
 על צנים זרים שטלדו מעיפה דע לצעלה רח"ל ד'
 דין חיצוני הקצר ה' גילגולים וא"ו דין גוף הכרקב
 ורונה אוכלין צו וקשה רונה לונה כונח צצטר החי
 הנפש מחלבלה עליו ז' גלות עכ"ל ואפ"ל זהו רוננו הכחוצ
 ארוך אחס צעיר זה דין הקשה הפרדה הנפש מהגוף
 צעודו צציתו וצעירו וצחוק עמו ארוך אחס צעדה
 בגד הדין סוולוכין אוחו מצינו לקצרו צרוך הסדה
 ששם מצייטין אוחו על מעשיו ארוך טחלך ונשארתך
 טחלך מלשון טכא ושונה צמחא היינו הקצר שפעסה כמו
 טכא ששם מעביטין אוחו על צנים זרים שטלדו וקצרו
 ומרצע לצעלה רחמנא לללן והשאיר אחריו אותן המציקין
 צעולם והו ונשארתך הנוים הוא מהפעולה כמו מן
 שאירתך שטייה צעולם כי נשארתך הוא לשון שריים
 כמו נשארותם לרוננו צעלמחם בפרסה בא ופרשי ז"ל

שירי מלה ומרור עכ"ל ואל יפלא צעיקך סיכא הכחוצ
 להקצר בלשון עכא דיונה לזה מליט שחכחוצ מכת
 שאר כימיין למקום קצר כדגרסינן (צנח צתרא ע"ה)
 ואי מלכח חופך ונקצין צך אמר רב יהודא אמר רב
 אור ליה הקציה לחירם חלך לוי וכו' ואיכא דאמרי הכי
 קאמר צך כסתכלתי וקנסתי מישה על אדם הראשון וכו'
 ופרשי ז"ל והיינו חופך הקצר שהוא חלול כמו חוף עכ"ל
 ארוך פרי צעק בגד העונש חיצוני הקצר שפוקעין כריסו
 ואונרים לו אכול מה שהצאה (צנח קנא וכן הוא צ"ר
 סדר ויהי פרסה ק' וצוה"ק ויקהל ע') והו פרי צעק
 היינו האכילה והסתייה פרי אדמתך שגר אלפיך ליהוה
 על ריבוי האכילה ותאוותיה הגשמיים שהיה לו צעולם הזה
 צהר צקר ושחוט ללן ארוך אחס צצוואך זה דין ה'
 עיכט הגלגול שלריך לצח צעולם מחדש ארוך אחס בלאחך
 בגד הדין הגלות שהוא נע וכד ואין לו מנוחה ולריך ללחם
 מנוקוס למקום יפלא ד' צך את הנחלה ופרשי ז"ל
 חסרון עכ"ל הוא בגד דין הקשה שגופו כרקב וכחצר מוחנה
 הרונה והחולעים שאוכלים אותו או יאמר הנחלה מלשון
 סילון מנחיר וקון מכאז כי קשה רעה לונה כונח וקון
 לצקר החי את הנחמה ואת הנגערות הוא בגד צ' מלחכי
 חבלה אחד מוכה ואחד מכה והגן ואח"כ חצו ז' דברים
 יככה ד' צסחפת וצקדחה וצדלקת וצחרת וצחצו וצשדפון
 וצירקון אלו טצעה דברים בגד טצעה נודורי גיהנס כמו
 שחצנס רז"ל (עירוצין י"ע) שאול ואצרון צאר שחצו צור
 שאון ועיט היון ללמות וארץ תחתיה חבל בלדיקים כאמר
 צרוך אחס צצוואך וצרוך אחס בלאחך גר' : ואמר ז"ל
 צעדרט סדר זה פ"ו דוד ופרסה ד' יסוור לחך וצוואך
 מעשה ועד עולם וגר עכ"ל המדרש ויל"ד למה אמר דוד
 צהיפוך יליאה קודם הציהה ולמה לא אמר ככתוב צרוך
 אחס צצוואך גר' ציהה קודם לליאה ושומעתי שס הרב
 הלדיק וכו' ר' **איוזיק** ז"ל מקארען כג"מ ע"ד הפסע
 עפ"י דבריהם ז"ל (עירוצין ק') צר אפילו ענוק
 מאה אונה מנפס ועולה מנפס ויורד ולא חייטין לעקירה
 קרקע והקטו ז"ל דאיפכא הוה ליה למימר מנפס ויורד
 מנפס ועולה ותירלו דה"א דלא שרי אלא פעם אחד
 ירדה א' ועליה אחת להכי מפקד להו לאשמועינן דשרי
 לעלות ולירד אפילו כמה פעמים דהא חמי תחלה מנפס
 ועולה ואי אפשר לעלות חס לא היה ירדה תחלה ע"ש
 והנה יל"ד אמרו צרוך אחס צצוואך וצרוך אחס בלאחך
 איפכא מצעיא ליה צרוך אחס בלאחך מן הציה וצ"ל דאחי
 אחס צצוואך להציה אלא דיש לוור כתיובלס ז"ל דאחי
 לאשמועינן אפילו כמה פעמים וצחמידיוה כי לא אפשר לצח
 להציה חס לא יליאה מוקדם והנס דוד הנולך ע"ה אמר ד'
 יסוור לחך וצוואך יש למעוה צוה ח"ו דסלל צוה תחמידיוה
 לזה הולך לפרסה מעשה ועד עולם וכונח דוד הוה ג"כ
 על חמידיוה כמו שכתוב צפוק ציהה קודם יליאה והוא
 כיון גס על יליאה קודם לוור על חמידיוה אלא דיש למעוה

בדצרי

דבר ולפיכך קיים ונעשה ועד עולם עכ"ל :

נצבים

אתם

לנצבים היום כולכם ראשיכם שצביכם וגו' ונחוצ
עליך ועד שואב וינייך וגו' ונחוצ הלדיק וכי
מאפסא יקסה דמסלסון נחוצב עד שיאב ונחוצב דקב
ונדבר הגדול ועד דבר הקטון כמו מצבור פרעה עד כבוד
השבי וכמו שדקדקו רז"ל ומתפסח ועד עזה דנחוצב שרולה
ליוור ונסוף העולם ועד קופו וכאן הלל חוצב ושואב שריהם
סקוליס בפתיחה דרגא ואין סייך ליוור נחוצב ועד שואב
אונס באומה יש ען הדעת טוב ורע ולריך להפריד הטוב
והרע וזה עיקר תפליח בריאת אדם ועבודתם שלריכיס
לעזרה ולשמירה ולהיות כל מנוחה חנויד להפריד הטוב
והרע בכל עמינו עבודתם להצורה יש וזוה הנחיתה
יש כמה אלפי אלפים ורצוח רצנות ונדריות בכל אחד
עוצד לאל חי וזוה העוצדא צונה שומחאונן להפריד הטוב
וכל אחד נצובה צומעלמו ונחצרו כחונתם ועוצ עבודתם
עד אין שיעור וחקר וגובה ועל נצובה ואינו דומה עבודתו
של זה לעבודתו של זה ונרירת הטוב של זה לנרירת הטוב
של זה כי כ"א נחקן לפי גובה שרשו אונס גדולי ישראל
אשר כבר עברו וגו' כל אלו הדברים ובררו הטוב וזה
שהיה להם לצר וכבר עברו כל העולמות והשרקים וכבר
הם נצבים ורחוקים ונעזרים ו ובעלו ונחישו ונ' דהיהוא
עלמא ולהם עיקר עבודתם עוד אינה הלל לעורר חנויד
החיים וחקדים ולשארוב מים מוועייני היסועה ולהחנוד
חנויד השפעות שפע חלמי על כל העולמות ולשארוב
עווינוי חקדים העליונים מוקור הגרחה ולהריקן ולהספיעם
לכל נצחות ועולה ונוטה ומקידם העליונה עד נקודה
ההחיתה והנה דרגא ונחיתה הראשונה נקראים נצם
חוצבי עלים שהם חיות העץ הדעת עור ונפרידים בין
חלקי הטוב להרע ובורחים ונצדילים ציניהם והדרגא ונחמי
השניה היא חיות נצויה והם נקראים נצם שואבי מים
שהם שואבים מים העליונים חקדים ומריקים לכל
העולמות אונס באלו השני דרגות יש לדיקים ילבו צם באומה
צלי קום עעות חיו ויש אשר ונגיע להם טעות חיו וסוצרים
צעלונם שכבר הוא נדרגא של החוצב עלים ואינו וכן
צומעלות הגדולים יש אשר הוא קוצר וחוצב צדעתו שכבר הוא
צונדריות שואב מים ואינו זה צל להם ונקיבה שאינם עיונדים
חנויד לפני ד' אלהיהם להיות ונקיינום שויה ד' לגדי
חנויד ועושים ונעשים בפניות ונחשבות זרות וז"ל
אחם נצבים היום כולכם היינו לכל האודריות שכבס חתא
לניצא וקיינוא והתנודת קום ואנתי לפני ד' אלהיכם
פי שחמו צונדריות ו להיום עיונדים חנויד לפני ד'
להיותכם ונקיינום שויה ד' לגדי חנויד ולא לעשות
המעשיות ועצרות שלכם כפניות חיו ואז יחא מלצ וקיום

לכולכם וקא חשיב ואזיל ראשיכם וגו' והתחיל צונדריות
העליונה חיות נצויה והם צחמי הנשפיעים
חקדים לכל העולמות והם גדולים וראשי חרץ ונחריק
הרצים וסיים ונרץ וגו' והם צחמי הנשפיעים בין עו
לרע והנחחילים לכרות העץ וקא חדר וכליל ותמי לה
וחוצב מוועה למעלה ואומר נחוצב עליך מים הנשפיע
היינו ונחחחילים לחצוב העץ עד שואב וינייך והוא חרץ
היחר נצום וקאמר לעצד צצרות ה' ובאלתו כלווי הקציה
מעציר אהך בכל אלו העולמות והעצירות אשר הם נמוזים
באלו החיות צצרות ד' אלהיך ובאלתו וכוונת השם
יחעלה ויחקדש שמו בכל העולמות צונה שומעירך בכל
אלו העולמות ככדי אשר ד' אלהיך כרת עונך היינו שהשם
יחעלה כורת ונודיל הטוב והרע עונך חה כוונת
צנעצירך כל אלו הנדרגות שהיא לריך לכרות ולהצדיל
עונך עד כי לא נחציר ד' ואדם אין ולזה היה לריך
בריאת האדם וקוד עמוק הוא והשם יכפר בעד וסיים
הנדיק הכיל ואומר צום הלסון לא לדרשה קאחיכא לכוני
הדרוש רק לחיוב ושורש הענין הסובע ליראת הצורה
יחעלה להחנוד שפע ברכתו ושלים על ישראל ממי החיים
עכ"ל הקדוש :

וילך

במדרש

שאל משה ליהושע מה דבר לך
הסיב וכי אני היה דרכי לשאול לך
חנויד מה דבר ד' חנויד ויאמר משה ואלה נישות ולא
קנאה אחת וגו' עכ"ל כי הלדיק צעה פטירתו לריך
הוא צעלמו להסכים על ויחחו מה עשה הקציה ליוה
ליחושע אלה הדברים צעלונם כשישאלך משה מה דבר
ד' חסיב לי כן כדי שיחקא ונחכים על ויחחו וכן
עשה יהושע וזוה נעשה רלן הצורה צ"ה **מדרג**
הלדיק **מאפסא** כי ארבעה ראשי שבים הם וכי באלו
צצנע ראש השנה לחילכות כדברי צים שנוחי וצית
הלל אונרים צחושם עשר צו וכי להצין פלוגתתן כי
ידוע דברי המשיח צעלרת כידון על פירות האוין
ולכאורה זהו דלא כנחן אונס ידנע פירוש שוחי
והלל . כי הלל ונלסון צהלי כרו עלי ראשי לשון חור
וצהירות כי דברי הלל ונדברים צעלונות שיש לנו
השנה וקלת חור והם נחיר עלינו זהו לשון הלל
אבל דברי שוחי הם צעלונות הגזויהם העללונים אשר
צוופלח מונך אל תדרוש ואין לנו עסק צהם להשיגם
חמו לשון שוחי ונלסון חנוהן ושמונה שאין לנו
קום השנה צהם לכן חנויד הלכת כצית הלל שהוא
שמושג אללנו קלח וידוע וחלוקת רבי אליעזר ור'
יהושע חד חנור צניסן כצרא העולם וחד חנור צחשרי
כצרא העולם והנה לכל חור כדאית ליה עכ"פ הולך
להתחיל ילירת העולם מוכיה צאלול חי ונכיה צאדו
כי